

สวดมนต์เพิ่มพลังบุญ พอกพูนไตรสิกขา

คณาจารย์สำนักพิมพ์เลี้ยงช้าง

สวตมนต์เพิ่มพลังบุญ
ออกขุนไทรลีกา

เพิ่มความขลังด้วยพลังแห่งพลัง ๕

การสวดมนต์ จะเกิดอานุภาพมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นในบทสวด และความตั้งใจของผู้สวดเป็นสำคัญ เพราะพุทธมนต์แต่ละบทล้วนมีพลังอานุภาพและความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในตัวแล้ว เพียงแต่ว่าใครจะสามารถนำออกมาใช้ให้เกิดผลได้มากหรือน้อยกว่ากันเท่านั้น หัวใจของการปลุกพุทธมนต์ให้เกิดฤทธาานุภาพนั้น มีอยู่ ๕ ประการ เรียกว่า พละ ๕ คือ

๑. ต้องมีศรัทธา คือ มีความเชื่อมั่นในอานุภาพของพระรัตนตรัย เชื่อมั่นในอานุภาพของบทสวด เชื่อมั่นในอานุภาพแห่งความดี เชื่อมั่นว่าการสวดมนต์เป็นการทำความดี และเชื่อมั่นว่าเมื่อตนทำความดีด้วยการสวดมนต์แล้ว ความดีจักคุ้มครองตนให้ปลอดภัย ทำให้ชีวิตมีความสุขและคิดให้เป็นสุขได้

๒. ต้องมีวิริยะ คือ มีความเพียร ตั้งใจทำ ไม่ทำด้วยความเกียจคร้าน

๓. ต้องมีสติ คือ ในขณะที่สวดต้องมีสติ รักษาใจให้จดจ่ออยู่กับบทสวด ไม่ปล่อยใจไปคิดเรื่องอื่น คนที่สวดแต่ปากแต่ใจลอยไปที่อื่น การสวดมนต์ก็เปล่าประโยชน์

๔. ต้องมีสมาธิ คือ ขณะสวดพึงรักษาจิตให้ตั้งมั่นแน่วแน่อยู่กับการสวดเท่านั้น ถ้าผู้สวดสามารถรักษาสติให้อยู่กับบทสวดได้นานเท่าไร สมาธิก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น จิตที่มีสมาธิมาก ย่อมมีพลังในการปลุกเสกพระพุทธรูปให้เกิดอานุภาพได้มาก

๕. ต้องมีปัญญา หมายถึง ต้องสวดด้วยความเข้าใจ คือในขณะที่สวดมนต์ให้พิจารณาทำความเข้าใจในเนื้อหาของบทสวดไปด้วย เพราะเมื่อเรามีความรู้ความเข้าใจที่ประกอบด้วยเหตุผลแล้วจะเป็นแรงหนุนให้มีศรัทธามากขึ้น เมื่อศรัทธามากขึ้นก็ทำให้วิริยะมากขึ้น เมื่อวิริยะมากขึ้น สติก็มากขึ้น เมื่อสติมากขึ้นก็เกื้อหนุนให้สมาธิแก่กล้าขึ้น เมื่อสมาธิแก่กล้าขึ้น ปัญญาก็เฉียบแหลมยิ่งขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ความศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระพุทธรูปก็จะซึมซาบเข้าสู่จิตใจ ก่อให้เกิดพลาานุภาพคุ้มครองตนเองได้อย่างปลอดภัยและมั่นคง

ด้วยความปรารถนาดี

สำนักพิมพ์เสียงเชียงใหม่เพื่อพุทธศาสนา

๑. บทบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาวะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;

พุทธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

สวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว ;

ธัมมัง นมะสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว ;

สังฆัง นมะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

รัตนตรัย แปลว่า แก้ว ๓ ประการ
สิ่งทีประเสริฐ ๓ อย่าง

๒. บทบุพพภาคนมการ (นมัสการพระพุทธเจ้า)

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภาคะวะโต ปุพพะภาคะนมะการัง กะโรมะ เส.)

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต,	ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ;
อะระหะโต,	ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ;
สัมมาสัมพุทธัสสะ.	ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง. (๓ ครั้ง)

สวดมนต์ ทำสมาธิ ช่วยให้จิต
ได้พักจากความโลภ โกรธ หลง

ความดี ไม่มีขาย อยากได้ ต้องทำเอง

๓. พุทธาภิวุติ (บทชมเชยคุณพระพุทธเจ้า)

(หันทะ มะยัง พุทธาภิวุติง กะโรมะ เส.)

โย โส ตะถาคะโต,

อะระหัง¹,

สัมมาสัมพุทโธ²,

วิชชาจะระณะสัมปันโน³,

สุคะโต⁴,

โลกะวิทู⁵,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ⁶,

สัตถา เทวะมะนุสสาณัง⁷,

พุทโธ⁸,

ภะคะวา⁹,

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด ;

เป็นผู้ไกลจากกิเลส ;

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ ;

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี ;

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง ;

เป็นผู้สามารถฝึกบวชที่สมควรฝึกได้ อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า ;

เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ;

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม ;

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ;

พระพุทธเจ้ามีคุณ ๘ ประการ
(ดูตามเลขอารบิก)

โย อิมัง โลกััง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพีรหัมมะกัง, สัสสะมะณะพีรหัมมะณิง
ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตถวา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้ง, ด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอน
โลกนี้พร้อมทั้งเทวดา, มาร พรหม, และหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม ;

โย อัมมัง เทเสสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ทรงแสดงธรรมแล้ว ;

อาทิกัลยาณัง,

ไพเราะในเบื้องต้น ;

มัชฌะกัลยาณัง,

ไพเราะในท่ามกลาง ;

ปะริโยसानะกัลยาณัง,

ไพเราะในที่สุด ;

สาตถัง สะพียัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทถัง พีรหัมมะจะริยัง ปะกาเสสิ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ, บริสุทธิ์ บริบูรณ์ ล้นเชิง, พร้อมทั้ง
อรรถะ (คำอธิบาย) พร้อมทั้งพยัญชนะ (หัวข้อ) ;

ตะมะหัง ภาคะวันตัง อะภิปุชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ;

ตะมะหัง ภาคะวันตัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระพุทธคุณ)

๔. ธัมมาภิญญา (บทชมเชยคุณพระธรรม)

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิญญาติง กะโรมะ เส.)

- โย โส สักขาโต ภาคะวะตา ธัมโม¹,
พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ได้ตรัสไว้ดีแล้ว ;
- สันทิฏฐิโก², เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง ;
- อะกาลิโก³, เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล ;
- เอหิปปัสสิโก⁴, เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด ;
- โอปะนะยิโก⁵, เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว ;
- ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูติ⁶, เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ;
- ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปุชชะยามิ, ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น ;
- ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ. ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

ธมฺมจาร์ สขี สติ
(ธัมมจาร์ สขิง เสติ)
ผู้ประพาศธรรม ย่อมอยู่เป็นสุข

(กราบระลึกถึงพระธรรมคุณ)

๕. สังฆาภิญญา (บทชมเชยคุณพระสงฆ์)

(หันตะ มะยัง สังฆาภิญญาติง กะโรมะ เส.)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ¹,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู้อใจ, ปฏิบัติดีแล้ว ;

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ²,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู้อใจ, ปฏิบัติตรงแล้ว ;

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ³,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู้อใจ, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว ;

สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ⁴,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู้อใจ, ปฏิบัติสมควรแล้ว ;

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ ; -

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ ;

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, นั้นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ;

อาหุเนยโย⁵, (อา-หุ-โน-โย) เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา ;

คุณของพระสงฆ์มี ๕ ประการ
(ดูตามเลขอารบิก)

ปาหุเนยโย⁶, (ปา-หุ-ไน-โย)
 ทักขิเนยโย⁷, (ทัก-ขิ-ไน-โย)
 อัญชะลิกะระณียโย⁸,
 อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ⁹,
 ตะมะหัง ลังฆัง อะภิปุชะยามิ,
 ตะมะหัง ลังฆัง สิระสา นะมามิ.

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ ;
 เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน ;
 เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี ;
 เป็นเนื่อบาบุญของโลก, ไม่มีบาบุญอื่นยิ่งกว่า*;
 ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่ นั้น ;
 ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่ นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระสังฆคุณ)

* การที่ท่านเปรียบพระสงฆ์เหมือนนาบุญ เพราะท่านที่บุคคลถวายแก่พระสงฆ์แล้ว ย่อมมีอาณัติสงฆ์มาก เปรียบเหมือนนาดีที่ปลูกข้าวแล้วย่อมให้ผลผลิตดี.

๖. บทไตรสรณคมน์*

	พุทฺธัง	สวระณัง	คัจฉามิ	ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าว่าเป็นสรณะ
	ธัมมัง	สวระณัง	คัจฉามิ	ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมว่าเป็นสรณะ
	สังฆัง	สวระณัง	คัจฉามิ	ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ว่าเป็นสรณะ
ทุติยัมปิ	พุทฺธัง	สวระณัง	คัจฉามิ	แม้ครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าว่าเป็นสรณะ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สวระณัง	คัจฉามิ	แม้ครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมว่าเป็นสรณะ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สวระณัง	คัจฉามิ	แม้ครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ว่าเป็นสรณะ
ตติยัมปิ	พุทฺธัง	สวระณัง	คัจฉามิ	แม้ครั้งที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าว่าเป็นสรณะ
ตติยัมปิ	ธัมมัง	สวระณัง	คัจฉามิ	แม้ครั้งที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมว่าเป็นสรณะ
ตติยัมปิ	สังฆัง	สวระณัง	คัจฉามิ.	แม้ครั้งที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ว่าเป็นสรณะ.

* บทไตรสรณคมน์ เป็นบทกล่าวปฏิญาณตนเข้าเป็นชาวพุทธ
ขอมรับเอาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง

๗. บทสรรเสริญคุณพระรัตนตรัย

อิตปิ โส ภะคะวา อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน, สุคะโต,
โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, สัตถา เทวะมะนุสสานัง, พุทโธ, ภะคะวาติ.

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก, อะกาลิโก, เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก,
ปัจจุตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.* (*อ่านว่า วิญญูหิติ)

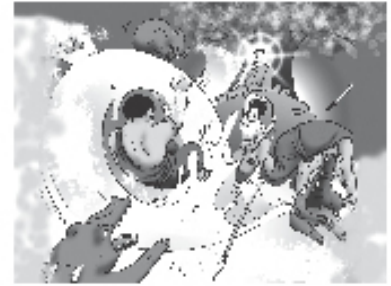
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญชะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย, ทักขิเนยโย, อัญชะลิกะระณียโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง
โลกัสสาติ.

เป็นบทสวดสรรเสริญคุณของพระพุทธเจ้า ๕ ประการ พระธรรม ๖ ประการ และพระสงฆ์อีก ๕ ประการ
คุณของพระรัตนตรัยทั้งหมดนั้นดูได้จากหน้า ๕-๘ สวดบูชาทุกวัน มีอันส่งผลมากมาย ๑๐๘ ประการ

๘. บทพุทธชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

ว่าด้วยชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้า ๘ ครั้ง สวดเพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลบังเกิดชัยชนะแก่ตนในทุกเรื่อง

๑. พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
คิริเมฆะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

ชนะมารด้วยบารมี

๒. มาราดิเรกะมะภิชฺฌิมิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

ชนะยักษ์ด้วยขันติธรรม

๓. นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

ชนะสัตว์ร้ายด้วยเมตตา

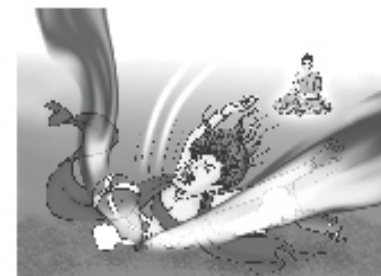
** ถ้าสวดให้คนอื่น เปลี่ยน เม (แก่เรา) เป็น เต (แก่ท่าน)

๔. อุกขิตตะชัคคคะมะติหัตถะสุทธารุณันตัง
 ธาวันติโยชณะปะถังคฺคฺลิมาละวันตัง
 อิทธิภิสังชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 ดันเตชชะสา ภาวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

ชนะใจด้วยฤทธิ์

๕. กัตถวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
 จัญจาเยะ ทุฏฐะวะจะนัง ชณะกายะมัชฌเ
 สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ดันเตชชะสา ภาวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

ชนะคนใส่ร้ายด้วยสันติ

๖. สัจจัง วิทายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
 วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
 ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
 ดันเตชชะสา ภาวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

ชนะคนมักอวดด้วยปัญญา

** ถ้าสวดให้คนอื่น เปลี่ยน เม (แก่เรา) เป็น เต (แก่ท่าน)

๓. นันโทปะนันทะภูชะคัง วิพุชัง มะหิตตัง
ปุตเตนะ เถระภูชะเคนนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทศะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

๔. ทุคคาหะทิฏฐิภูชะเคนนะ สุตฺถุชฺชัตถัง
พีรฺหิมัง* วิสุทฺธิชฺชุตติมัทธิพะกาภิธานัง
ญานาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เม** ชะยะมังคะลานิ.

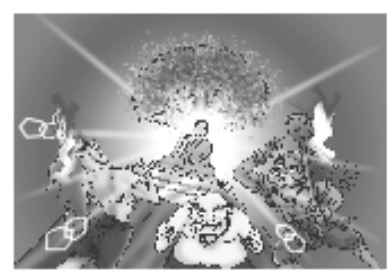
๕. เอตาปี พุทธะชะยะมังคะละอัญจนะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สาระเต มะตันที
หิตฺวานะเนกะวิวิธานิ จุปฺปทะวานิ
โมกขัง สุขัง อะริคะเมยยะ นะโร สะปัญญเญ.

ขณะคนแก่ได้ด้วยส่งสาวกไปปราบ

ขณะพรหมหลงผิดด้วยการชี้แจงให้เห็นจริง

ผู้สวดชัยมงคลคาถาทั้ง ๘ บท อยู่ประจำ
ย่อมปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

* อ่านว่า พรา-มัง ** ถ้าจะสวดให้คนอื่น ให้เปลี่ยนคำว่า เม เป็น เต